

דברי הכפר

טוב ללכת בדרכים / מילים: נתן יונתן

העולם עגל ופתוח
עננים בסף הולכים
עמקם בצעד בטוח
טוב ללכת בדרכים.

עננים שטים ברכיע
נרחב כאור שבים.
אם גלד ודאי שנגיע
עד סופו של העולם.

בנתיבי הרים נעפילה,
נעבר שבילי עפר,
כל דרכינו בטח יובילו
לעולם אל זה הכפר.

גיליון מס' 2610 י"ז באדר תש"פ * 13 במרץ 2020

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

2

יצירה נשית מקומית

מזמינות אותך להקים דוכן שכולו שלך!!

ביום רביעי 18.03.20 בשעה 19:30

ב הקיבוץ

הרשמה לדוכנים אצל איילת מרום או ניצן רימר (מש"א)

אנחנו

ביום רביעי 18.03.20
ניפגש נשות ועובדות
כפר הנשיא
לערב שכולו חגיגה של העצמה
נשית, עם הסקסולוגית
לימור בנדל

יום האישה
כפר הנשיא 2020

הזמנת תרופות

מהמרפאה

בשל משבר הקורונה, אנו ממליצות הפעם,
להזמין תרופות, ל-3 חודשים.

נא ליידע אותנו מה ברצונך שנזמין עבורך.

התרופות מגיעות ביום ראשון 15.3.20,
והבקשות יתקבלו עד יום רביעי 25.3.20.

שנהיה בריאים כולנו.

מזל טוב לאיריס שמוקלר וטל גולן

להולדת הבן

נכד לליאוני ורמי גולן

בין לרות גולן וחנה שמוקלר וארווין קנטור

מזל טוב לכל המשפחה המורחבת

תורידו את המסיכות: פורים לצד יום האישה / לינוי מסטבוים

לא בכל יום מתאחדים חג הפורים ויום האישה הבינלאומי לכדי יום אחד. השנה, זה קרה.
חג המסכות מתנגש עם יום שחוגג את הנשיות. האם זה חיבור הגיוני? אפילו מאוד!
טור דעה

המשך כתבה ב"דבר העורכת בסוף הגיליון

עדכון ודגשים בנושא נגיף הקורונה

הנחת העבודה של משרד הבריאות היא שלא ניתן יהיה למנוע לחלוטין הדבקות בישראל, אך ניתן יהיה למזער את ממדיה. הציבור כולו מוצף באינפורמציה מכל אמצעי התקשורת לכן חשבתי לידיע אתכם שגם כאן יש יד על הדופק, וגם לחדד מספר נקודות:

נסיעות לחו"ל: הנחיות משרד הבריאות ממליצות להימנע מנסיעות לחו"ל! אזהרות מסע תקפות ממתפרסמות מידי יום בערוצי הטלוויזיה והרדיו - אנו מבקשים ממי שהחליט לבקר בחו"ל בתקופה הקרובה ליידע אותי או את אירנה, כדי שנוכל לחדד נהלים.

• אחריות אישית:

- זו אחריות אישית של כל אחת ואחד מאיתנו לשמור על עצמו, משפחתו והסביבה בקרבה הוא חי. ימצא כל אחד את הנקודה הנכונה ללא חרדה מיותרת אך גם ללא זלזול וחוסר הקפדה על הנהלים. הכוונה היא גם ע"י שמירה על הבריאות, רגישות לתסמינים של חום ושפעת, בידוד מוקדם במידה ונדרש בהתאם להנחיות משרד הבריאות ללא "ויתורים אישיים".
- התארגנות משפחתית: יש מקום להתחיל להיערך באופן משפחתי למצב של בידוד יותר אינטנסיבי – ז"א – אם תצא הנחיה של משרד הבריאות לבידוד כולל, רצוי שיהיו לכם בבית מוצרי מזון בכמות גבוהה יותר מהרגיל, מים כנ"ל, תרופות לפי הצורך ואמצעים שיעזרו לכם לעבור תקופה כזו בשלום. יש לצפות שאם יוכרז מצב חירום כזה, ההתנפלות על רשתות השיווק תהיה גדולה, לכן מומלץ להתחיל להתארגן מראש.
- מידע ועדכונים: באופן כללי - מומלץ לצרוך מידע מאתרים אמינים ולא ממקורות חובבי פאניקה (רשתות חברתיות וכד'). רשת האינטרנט שופעת מידע אמין הן מאתרים בינלאומיים כמו ארגון הבריאות העולמי ועד אתרים מקומיים של משרד הבריאות, משרד החינוך וכמותם.
- ולסיום - מי שיש לו חשד שנדבק בווירוס: אין להגיע למרפאה או למיון! - יש להישאר בבית בבידוד וליצור קשר עם גורם מוסמך: מרפאה קופ"ח או באמצעות מספרי טלפון המתפרסמים לציבור – (מד"א 101)

נעדכן מעת לעת במידת הצורך,
שתהיה לכולנו בריאות טובה,
גל סער

מגילת אסתר מגילת הפחד | דודו פלמה

ברוך מרדכי וברוך גולדשטיין

פורים הוא חג של שמחה. כך לפחות מורה לנו התודעה ההיסטורית תרבותית. רעשנים, מסכות, שירים וריקודים, הבה נרעישה רש רש רש... תהלכות של ילדים ומסכות, וגם מרדכי, אסתר והמן ואזניו הטעימות. אנשים אף מגדילים לעשות ומפליגים במצוות החג ומרבים בשתייה ובהתהללות עד דלא ידע. אלא שכמו גם בתרבויות אחרות, אם קורעים את המסכה מעל ריקודי הליצנים והמולת הרעשנים, מתגלה שצהלות השמחה מחביאות מאחריהן אימה גדולה. כאילו נגזר שיתגשם מה שאימא שלי הייתה אומרת תמיד בחרדה גדולה: "חכה ותיראה, זה עוד יסתיים בדמעות..."

וכמו באגדות המגילה נפתחת במשתה ושמחה: ובמלואת הימים האלה, עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים... אבל ככה זה נגמר: ויפו היהודים בכל-איביהם, מפת-חרב וחרג ואבדן; ויעשו בשנאיהם, כרצונם. ובשושן הבירה, הרגו היהודים ואבד חמש מאות, איש ואת עשרת בני המן בן-המדתא, צרר היהודים הרגו; ובבזה לא שלחו, את-ידם.

כבר אז היה ליהודים מוסר לחימה. טבחו טבחו אבל היי, בביזה לא שלחו את ידם.

איכשהו נדמה שפורים ירד מקדמת דנא אל העולם כשהוא כורך בקרביו צהלות של שמחה הנמהלות באנקת נשחטים. שמחה ופחד הם רגשות מנוגדים. הפוטנציאל הטמון בשילוב ההרסני שבין השניים בפורים מחייב אותנו להתאזן איכשהו אחרת יהיה רע.

ובפורים תשנ"ד 25 בפברואר 1994, בשעה 5 לפנות בוקר, הגיע ברוך גולדשטיין למערת המכפלה כשהוא לבוש מדי צה"ל ונושא דרגות סרן. ב"אולם אברהם" שבמערה התפללו 13 יהודים, בהם גולדשטיין, וב"אולם יצחק" התפללו באותה עת כ- 800 מוסלמים, בתפילת יום השישי שלפני תחילת צום הרמדאן. גולדשטיין עבר ל"אולם יצחק", ובאמצעות רובה "גליל" שהיה ברשותו, רצח 29 מתפללים מוסלמים ופצע 125 מהם. ובביזה לא שלח ידו. לאחר שחדל מלירות, אם משום שאזלה התחמושת שהייתה ברשותו או עקב מעצור בנשקו, השתלטו עליו המתפללים המוסלמים והרגו אותו באמצעות מטף כיבוי.

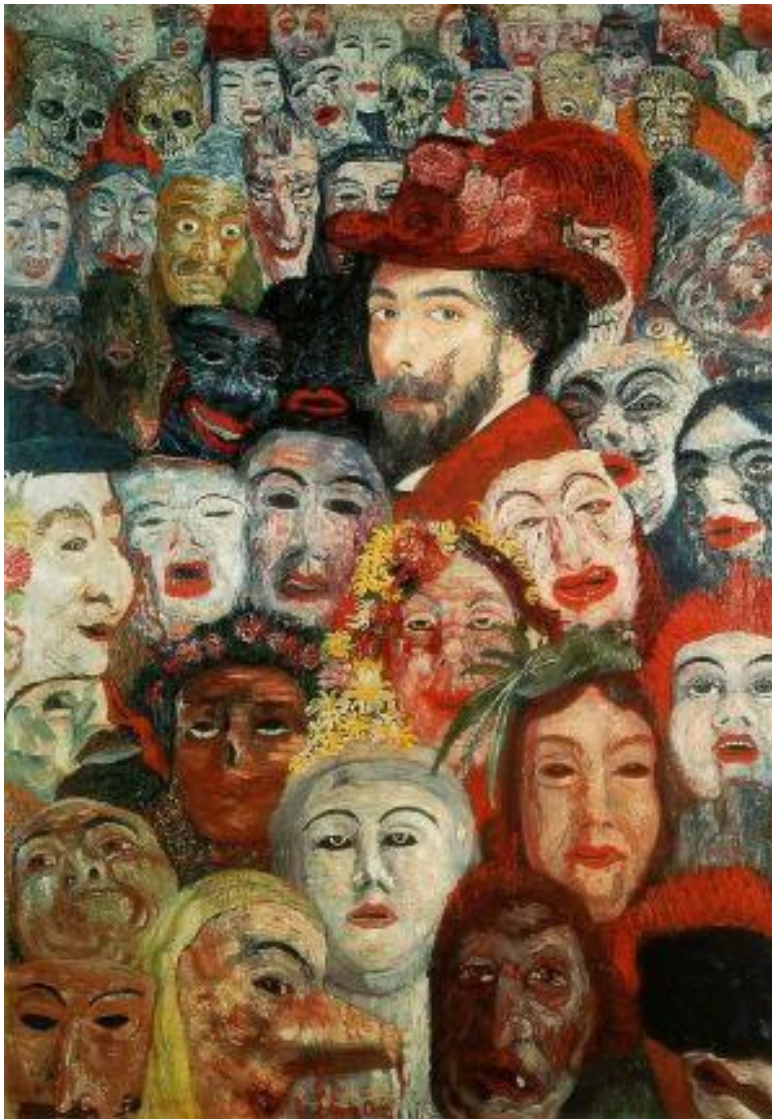
בגמרא מופיע סיפור המתחיל במשתה פורים צוהל ומסתיים בשחיטה טוטאלית. וכל זה במסגרת ניסיון של אנשים חכמים לצאת ולבדוק כמה רחוק אפשר ללכת במצוות "עד דלא ידע":

אמר רבא: חייב אדם להשתכר בפורים עד שלא ידע להבדיל בין ארור המן לברוך מרדכי (כלומר שיהא שיכור ביותר). וכן מסופר: רבה ורבי זירא עשו סעודת פורים ביחד. השתכרו. קם רבה ושחט את ר' זירא. למחרת כשהתפקח וראה מה עשה ביקש עליו רחמים (התפלל עליו) והחייהו.

לאחר שנה אמר לו לר' זירא: יבוא אדוני ונעשה סעודת פורים ביחד. אמר לו (ר' זירא) לא בכל שעה ושעה מתרחש נס. (מסכת מגילה דף ז עמוד ב)

חכמינו ז"ל, מעבירים מסר בהיר ביותר באשר לשאלה "כמה זה עד דלא ידע"? תשובתם: "עד שאתה מאבד את הראש". כי כמובן לא בכל שעה ושעה מתרחש נס. "הישארו מאוזנים ואל תאבדו את הראש" שבים חכמינו זיכרונם לברכה ומפצירים בנו מעבר לתהום הזמן שנפערה בינינו לבינם. אבל אנחנו אוטמים אוזנינו לדברי חז"ל כאילו היו שירתן המסוכנת של הסירנות, וממשיכים להשתולל בהתלהבות ובחדווה. ופורצים אגב כך את כל הגבולות עד שאנחנו הולכים ומאבדים את הראש כמו רבי זירא בזמנו.

היום כבר אין לנו את חז"ל, לנו יש את הרב שמואל אליהו, הרב יצחק שפירא, הרב מלמד ואת הרב דב ליאור. והם משננים לנו את משנתם האיומה. ולכן, אחרי שנאבד את הראש נאבד גם את כל השאר.

ג'יימס אנסור מסכות

על דא ועל הא / מעט: תחר וולפין

• בחירות 2020:

בשעה שתקראו דברים אלה, כבר תתפרסמנה התוצאות הרשמיות של הבחירות. אני מניחה שכבר עכשיו אנחנו יודעים אותן, ולא יהיה עוד שינוי – מקסימום מנדט אחד יעבור מכאן לשם. אפשר כבר להעלות על הכתב כמה תובנות, שיש לי, מהבחירות האלה:

א. אחוז ההצבעה הגבוה נבע בעיקר מ"נהירת" הערבים לקלפיות. אני רואה את העלייה ברצון הערבים להגיע לעמדת השפעה בחיוב. ערביי ישראל רואים יותר ויותר את היתרונות של להיות אזרחים במדינתנו, ואת השתלבותם במרקם החיים הכללי של המדינה. מבחינה זאת – אני לא חושבת שבני גנץ נהג בתבונה כאשר פסל, מראש, את הרשימה המשותפת מכל וכל. נכון היה יותר לסייג את ההתנגדות, אך ורק כלפי ההתבטאויות הקיצוניות של חברי בל"ד. היה כאן הימור לא מוצלח שנבע מהפחד לאבד קולות בקלפי. אני חושבת שזה פעל קצת כבומרנג ביום הבחירות.

ב. ועוד באשר לאחוז ההצבעה: בתנועה הקיבוצית קיוו להגיע ל – 80%. מה שלא נלקח בחשבון הוא העובדה שברוב הקיבוצים, ובוודאי בכפר הנשיא יש הרבה בעלי זכות בחירה, אשר אינם מתגוררים בארץ, אבל הם עדיין רשומים בספר הבוחרים. מי שעוזב את מקום מגוריו ועובר לעיר אחרת, מופיע בספר הבוחרים בכתובתו החדשה, אבל אם הוא מתגורר בחו"ל, כתובתו ממשיכה להיות במקום בו גר עד יציאתו, ולכן הוא ממשיך היות חלק מ- 100% הבוחרים. להערכתי, בכפר הנשיא, אם סופרים את הבוחרים החיים בארץ, היה אחוז הצבעה קרוב ל – 100%.

ג. הפער בין הליכוד לבין כחול לבן, הוא גם השתקפות של עבודת השטח: בליכוד היו הרבה יותר אנשים אשר יצאו לשטח, שלא לדבר על נתניהו אשר רץ בעצמו בכל רחבי הארץ ופגש המוני מצביעים פוטנציאליים בקבוצות לא גדולות. כחול לבן, מפלגה חדשה, יחסית, הם עדיין טירונים בפוליטיקה, עדיין לא מאורגנים בסניפים, וכנראה שמספר המתנדבים שלהם נמוך יותר. בימים עברו, היינו אנחנו חברי הקיבוצים עושים את עבודת השטח של מפא"י, או מפלגת העבודה, היינו מתגייסים בהמונים, עם הרכבים הרבים של הקיבוצים (ושל המפעלים ההסתדרותיים) והבאנו הרבה מצביעים לקלפי. גם זה אחד מהשינויים שעברו על התנועה הקיבוצית.

ד. ולבסוף: מה יהיה? האם תהיינה בחירות רביעיות? בימים "כתיקונם" אולי היו תוצאות הבחירות מחייבות אותנו ללכת שוב לקלפי. אבל הימים

אינם כתיקונם: הקורונה הפכה להיות איום בעיקר על הכלכלה. הגרעון הגדול בקופת המדינה, שנוצר, בין השאר מכלכלת בחירות לא אחראית, ומהרצון "להיטיב עם העם", דלדלה את המשאבים שמהם אנו אמורים לבנות גשר מעל המים הסוערים השוטפים, והעומדים עוד לשטוף אותנו. לכן, היכולת שלנו לעמוד בצונאמי שכבר מתחיל היא מוגבלת. האופציה האחרת היא להנהיג כלכלה של חירום, מה שדורש קבלת החלטות לא פופולאריות. וזה מביא אותי, לראשונה, למחשבה שלא יהיה מוצא אחר – אלא ליצור ממשלת אחדות על מנת לטפל במשבר שנוצר.

• עוד משפט אחד על הקורונה:

משפט נוסף אחד, ולא יותר: בשעה שמדינת ישראל מכניסה לבידוד עשרות אלפי אנשים, ומשקיעה משאבים ענקיים בניסיון למזער את פגעי הקורונה, ואינני מזלזלת במאמצים אלה, ממשיכים להיהרג אזרחים בכבישים, רצח נשים לא נפסק, (תאונות עבודה קטלניות, אולי התמעטו מעט, הלוואי, ימים יגידו). אבל נושאים אלה הפכו להיות חלק משיגרת חיינו, ואף אחד לא משקיע מאמצים חריגים במניעת כל הקטל המיותר הזה.

• חג פורים שמח:

ביום שישי תתקיים המסיבה הגדולה "של המבוגרים", ובזה יסתיימו אירועי פורים תש"ף. כרגע אני יכולה לכתוב רק על ערב קריאת המגילה.

להרגשתי, וגם מתוך הדברים ששמעתי מאחרים, היה זה ערב מוצלח מאד. אחרי תהליך של הפקת לקחים, היו כמה שינויים אשר שידרגו את הערב הזה, והפכו אותו למהנה לכל הגילאים. לילדים הקטנים הייתה הפעלה של יצירה בחדר האוכל (תודה גדולה ליפעת שארגנה את הפעילות), הילדים שרצו גם לשמוע את המגילה ישבו עם הוריהם, וכנראה נהנו (בעיקר מהמהומה ששררה בכל פעם שנזכר שמו של המן... אגב, המנהג הזה כמו מנהגים רבים בטכסים היהודיים נועד למשוך את הילדים, ולשמור על ערנותם בעת הקראת טכסט ארוך, ולא כל כך מובן – כמו, למשל, כל ההתעסקות סביב האפיקומן בפסח).

המצגת אשר ליוותה את הקריאה (פרי יצירתה של נורית אורן, אף היא גיוונה ושידרגה את הטכס. תודה לנורית). אני רוצה גם להודות לצילה בן רשף, אשר אירגנה את כל הערב הזה. הרבה תודה לקריינים ולקרייניות על ההיענות, ועל הנופך האישי שהכניסו לקריאה. מין קלות ראש חגיגית אשר הייתה בהחלט

במקומה בערב פורים. תודה לשישה המופלאים של המכינה, אשר התנדבו לקריין, והתאמנו רבות כדי לקרוא ללא שגיאות (זה לא קל). תודה למעיין ורחלי, צוות לב הקיבוץ על אירגון המועדון (כולל שולחן המלך אחשוורוש), תודה לנכדי היקר, אלון, אשר הולך בדרכי אחיו, ומספק לנו שירותי הגברה איכותיים. וכמובן, תודה לקהל שהגיע. זכינו לקיים את המצווה היהודית באופן שמתאים לקהילה שלנו: קהילה שוויונית, שבה לא מדירים את הנשים, קהילה שידעת לשמוח ביחד.

אספתי את כל הדפים, והם מחכים כבר לי"ג אדר תשפ"א.

שבת שלום, וחגיגת פורים שמחה

תמר וולפין

פרדי כוכב חמה

נולד ב 5 בספטמבר 1946 בסטון טאון בזנזיבר, בשמו המקורי פארוך בולסרה, למשפחה שהשתייכה לקהילה הפרסית - הודית ממחוז גוג'ראט שבהודו. הוריו היו בני הדת הזורואסטריית.

בפברואר 1963, בהיות בן 17 נאלצו מרקורי ומשפחתו לברוח מזנזיבר בגלל מהפיכה שפרצה בזנזיבר והם היגרו לאנגליה בעקבות העובדה שהיו אזרחים בריטיים. באנגליה פרדי התקבל לקולג' אייסלוורת' פוליטכניק שם למד אמנות. בהמשך קיבל תואר באמנות מקולג' האמנות איילינג.

באפריל 1970 הקים את להקת קווין יחד עם הגיטריסט בראין מיי והמתופף רוג'ר טיילור. בערך באותה תקופה שינה את שמו למרקורי. ומאז הוא פרדי מרקורי האיש והאגדה. מרקורי הוא כוכב הלכת הקרוב ביותר אל השמש במערכת הכוכבים שלנו ונקרא כוכב חמה.

פרדי מרקורי מת מאיידס בגיל 45. והלווייתו נוהלה ע"י כומר זורואסטרי ונכחו בה בני משפחתו ו 35 מחבריו הקרובים ביניהם חברי להקת קווין ואלטון ג'ון. כשהלך לעולמו הוא לקח איתו את המנעד הקולי יוצא הדופן שלו, והוא היה מגיע מהתו פה הנמוך של קול בס, עד לתו פה הגבוה של סופראנו, יותר בקלות מאיך שאני יכול לשיר את "רפסודיה בוהמית".

היום (שלישי) שמעתי לגמרי במקרה את 'רפסודיה בוהמית' ונזכרתי כמה שהוא היה מוכשר. בהיכל התהילה שם ברקיע הוא נחשב מן הסתם ל"זקן" ליד הצעירים ג'ים מוריסון וג'ימי הנדריקס מנוחתם עדן. אז ציירתי אותו. אלא מה.

לבחור נכון מילים: אמיר דדון ואלדד ציטרין

בסוף הכול מתנקז אליי
עניין של זוויות
אני לא מבין רמזים אולי
צבעים ואותיות

מבט חטוף אל עצמי ודי
רק לא להסתכל
מה שבפנים כבר בפנים מדי
קוראים לזה הרגל

מתי אלמד לבחור נכון
להאמין, לראות שטוב
בלי להביט שוב לאחר
לבחור נכון

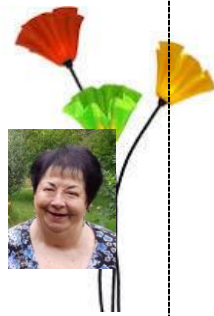
אותו הקול מדבר אליי
פוגש בי בלילות
הולך מבלי להבין לאן
האם אדע לחזור
מבט חטוף מסביב ודי
יותר כבר לא אפול
יש ילד שמתסכל עליי
קוראים לזה לגדול

מתי אלמד לבחור נכון
להאמין, לראות שטוב
בלי להביט שוב לאחר

בסוף הכול מתחבר אליי
עניין של חלומות
אם אתעורר בדיוק בזמן
אולי אוכל לזכור

אומרים יש מי ששומר עליי
נותן לי את הכוחות
עוד לא מצאתי תשובה אבל
קוראים לזה לחיות.

משולחן העורכת

תורידו את המסיכות: פורים לצד יום האישה

לא בכל יום מתאחדים חג הפורים ויום האישה הבינלאומי לכדי יום אחד. השנה, זה קרה. חג המסכות מתנגש עם יום שחוגג את הנשיות. האם זה חיבור הגיוני? אפילו מאוד! טור דעה.

חג פורים הוא ללא ספק אחד החגים הכי אהובים ושמחים בשנה. הוא חג מלא בצבעוניות מרשימה, שמחה מטורפת בכל מקום, אירועים שאליהם מתכוננים עוד מתקופת החגים, משלוחי המנות, התחפזות וכמובן - המסכות. בכל שנה, בחודשים שלפני תחילת החגיגות, אנחנו ממהרים להכין את התחפזות המושקעת והמיוחדת ביותר, וזאת בלי לשים לב, שהמסכה האמיתית נמצאת עלינו מדי יום, בניסיון הפשוט והתמים להיות שייך לחברה ולספק את הרצונות של המכתיבים מהי "שלמות" בפני עצמה.

מגיל קטן למדנו את הנורמות והושרשו הסטריאוטיפים בלי משים לב. למדנו כחלק מתהליך החיברות מה נכון ומה לא, איך הנשים אמורות לפעול במצבים מסוימים על מנת להוכיח את נשיותן, שמענו אמירות כגון "תהיי נשית", "לא יאהבו אותך אם תתנהגי ככה", "תהיי כמוהה". תמיד נהגנו כנשים, להשוות את עצמנו לאישה שמופיעה על שלטי החוצות כי היא בעצם "ההגדרה לנשיות" ולעמוד מאחורי אותן הנורמות ומאחורי המודל, ובכך לנסות להידמות לשאר הבנות, גם אם איננו מאמינות בדרכן או רחוקות שנות אור מאישיותן. אז לקראת חג פורים, אני מציעה לכן לנסות ולהוריד את המסכות, ללכת בדרך שאתן מאמינות בה בלב שלם ולא לוותר על דבר רק כי אתן "נשים".

כתבה: לינוי מסטבוים מתוך: מגזין וחברה

